

V NEBU LUNA PLAVA

SREČANJE MED PESNIKI
PISATELJI
IN DRUGIMI USTVARJALGI

TOPOLOVE

9. in 16. JULIJA 1994

Kulturno društvo Rečan

FABIO FRANZIN

CECHETO

(Scudeti, face de campioni
de sconossudi deaTernana
del Turris o'l revèss
'ndo' che iera scrit PANINI)

anca un zhentenèr e pì par tera
sparagnade fin sot el muro
incrosàr dei, budee
a ognì tiro foresto
spetandoea cascàr
carta tirada fà 'n frisbee de foia
un cantonèt stret 'n te i dei
'ndo' che 'dess tignét a sigareta
e po' a turno cior sù l'ultima
quea pì indriò
parché finì tut el pachét tee man
e dopo
far metà de novo
par continuar a zogàr
insieme
par provàr i stessi grisoi
e tension
par spetàr de vègner grandi
e da grandi
desmentegarse tuta 'sta lezhion.

CASTEI IN AQUA, SEPARAZHION

L'à senpre chea stessa dimension

chel sèst che la forma

quel che no vén

che i à chealtri

quel che no savén

'I brut veén del mistero

co'l slarga i brazhi

tel fun dea ostaria

'I pescadór

co li slonga bassi

'contando del péss

quel

senpre

che'l ghe à scandrà

che'l se à despicà

zà vist lab zaoò' squasi

zà sul schiràrl quasi

e sparì 'n tel bosch zhabòt dei avazi

assando sol 'na ssia de freschin

tea boca.

A ROTURA DEE PIGNATE

Lu
lu che l'è tuti noantri
'e nostre man in prestio
i nostri rospi
che 'l ne paga pecài
cai, coredi duri da sfantàr
un gesù ridicoeo
da sagra
més a tentàr chea dèa
che 'dèss cussì conzhà
el rapresenta
co'l mena pache
spess tel vodo
o tei vasi che 'sconde gorne
de farina aqua segadure
(da pissarse 'dòss dal rider, 'dèss
:zhot razhot, inpanà da fridher)
ma cussì ont, petizh, incalzhinà
che'l pàr un inbianchin dee comiche
un ridoini paesan
el deventa squasi 'n samurai
co'l spaca l'ultimo vasòt
co piöve dho caramee
e i bocco core sote fracandose in festa
pa' inpenirse de dolzh a boca
'e sfondàe scarsee dea so età
(ma lu
zogà dai soiti do maturloni

CANTIGA CHE S'RODDE, RRODO E S'RODDE

duro I continua a menà el pal
lontan romai
Po morju a la pala chea
a palpar destrißi el ciel,
na mokra storno, 'n te un bal baengo
iz hiv seg 'n te na recita soitaria
Beckund che 'a dise de difesa o de ataco
in sfesa
ai tanti ba-bau del viver).
Nekoc je bilo vse narobe,
od jutri blukeva nukar.
Zlaj zabe in zolne in goje,
na Kremakem se apet gospodar.
ME FIOL
L'incanto da siori
'n tel spiarte corer contra un gnent
levà a tesoro
'n te l'isoea 'ndo' che isoea
e ssisa
a nèta fantasia.

CANTIENA CHE SRODOEA BRODO DE SASSI

Gira roda
gira giostra gira
ridi aqua
ridi canta incarta
dime
dame e fame
in medho anca sintir
scunir
chel buso che sùbia
'ntee rece de nòt
come toni de viéro
de zhiera nera
(restèi sul sporc dee stée)
come ventade orbe
su i rivài infiachidi
dal fredo
ma cuoi conti (l'é tut un zhigoeàr
che i pài un'infia
un sustàr
un rafom pa
el devona sc
e moearse di roste e carucœ
co l'aspa
co i cuciarì che rema
che se sbrodoea dòs el so sudór
fresco
'sto oro de crèpa
de sbrègo sua piëra che sbica
là in alt sul costón duro
coro che spionba

BARČICA

Po morju spet barčica plove,
po mokrem se vije nam pot,
iz bivšega v boljše svetove:
brezkončno prisrčnih je zmot.

Utrne se zvezdna država,
ostane ušivi spomin,
iz roda v rod isče se glava,
obrita in brez usedlin.

Nekoč je bilo vse narobe,
od jutri človeka nikar!

Zdaj žabe in žolne in gobe,
na Kranjskem so spet gospodar;

Ko nag sem, me varje marelja,
vesel sem domaćih ljudi,

prostrana je moja dežela,
(Zherchec, zherchec, mornar
de no derin, mornar
de no fregat, mornar
in medho ai de
intumis
lobacouch da grancave, gugnati vari
da ciacoc scudeti
stupide scordi de gnenti).

TRN IN KAMEN

Majhne so, majhne
od daleč stvari,
drobne kot trn so,
ki v prsih tišči.

Ce se spet snideva,
kdaj spet slovo,
kdaj tale pesmica
spolnjena bo?

Ko bom se kdaj prišel
živeti na svet,
kamen bi rad postal,
z mahom odet.

Vcasih bo sédel
name kak ptič,
pel, odletel bo
v vedri svoj níc.

Takrat spod mene bo
vir žuborel,
jaz, trdi kamen,
bom vsega vesel.

de vrečki
de vrečki
de vrečki na pítra che shica
la la ell vel vosten doro
coro che aponte

a bon-baso sue tache

el silenzio de c'ra'l mus-cio

ongre negre fin s-ciosando, lecando

piaghe de teremoti

de do do do do do do

gira roda gira aqua canta

disco senzha fin

nastro de madassa

che do i se passa

volta in volta

Parlé... Disé...

che 'l vootro far

del nostro - in fondo- l'è compagno

perché no sen altro che tut

un tirarse 'vanti un rumegàr

un raspàr garbo àni e fadighe

par no assarghe altro che 'na presa

poc'pì

un quartier de farina

a chi che resta.

(Zherchen inmanco noantri

de no dezhiparsea

de no färsea sbrisar

in medho ai dei

intontidi

inbaeonidi da grancasse, guignoi vari

da ciacoe-scorede

stupide scorie de gnent).

AVSILIA, MIRACOLO

el silenzio de c'ra'l mus-cio

s-ciosando, lecando

piaghe de teremoti

de do do do do do do

gira roda gira aqua canta

disco senzha fin

nastro de madassa

che do i se passa

volta in volta

Parlé... Disé...

che 'l vootro far

del nostro - in fondo- l'è compagno

perché no sen altro che tut

un tirarse 'vanti un rumegàr

un raspàr garbo àni e fadighe

par no assarghe altro che 'na presa

poc'pì

un quartier de farina

a chi che resta.

(Zherchen inmanco noantri

de no dezhiparsea

de no färsea sbrisar

in medho ai dei

intontidi

inbaeonidi da grancasse, guignoi vari

da ciacoe-scorede

stupide scorie de gnent).

VISITA, MIRAGGIO

'Na vecia
(vera ? fursi, o magari imaginada
qua, co mi, su 'sta panchina
o incontrada te i àrdheni del ricordo
e par questo in questo pì vera)

'na vecia
'a so corva figura
dura / de creda de carèga
carga de stechi
pigri echi in grop
paròe-respiri-spini

'na vecia
ðci come ciodi neri
batudi drento
'n tel cruno cornise del fazhoei
quadro-prugna-magro
dove che'l cortèl dei ani
l'à zogà co'a so sgrinfa de òs
'na vecia
rece sconte che'ncora sinte
el gnent
chel gnent nostro gril
stusà quasi sui prà
ciassosi / de giostre che starnuda
nudità laser tan-tan de carnevaj
poveje racoe can-can
che baia paure mai savu-de
farghe cavaéta

'na vecia
el siénzio de chee man radise
onge negre firma de tera sempre stada avara
- zhope come scurie sua schena -
de dei che à frugà mièri strati de pèl
carezhe che a sfiorarte par quasi ortighe
vecia
oh vecia
quante robe me dise 'l to tåser
vecia / ciavàrtine un poche voràe
(pa'i me sechi de istà
Ma lora pa'e me stanchezhe snaturade
cossa che capi
senza spoiarte
senza farte un sbrit de màl
ma sò
sò che razha de sentinèa che te sì
che garita 'sconde chea cotoeata
che fusil
cusi me sente in fianco
no me resta altro
te farò parlar
portar de qua sece de perle
senzha che ti te t'inacordhe
pian pianin desgroparò via
'e cadéne che strendhe el to baùl
bèl epur tignù in sparagno
par chi? Parché? Par cossa po?
(te ghe casca senpre cussi
i dise)

COSSA GH'IN CIAPITU PO' A FAR PUISIE?

Si mare quasi par un parlante fra ti in ti
un tràr dho madone, cristi, crose
che straciòl che strapazha
vestindo stòe, pastrani de fadiga
de maneghe oltaide su 'l dise
seccie d'aqua strofinazh
de carèghe sot-sora sua toea
destrigàr spostàr mobilia credenzhe
pomèi speci netàr
pin-pon bater tapéi
butàr fòra stramazhi niziòi
del to servir dai siori a Miàn
lustràr scarpe
o del far netisia tei prà
co 'l cortèl co 'l cul alt e vericose
a s.ciopeti, grisoi, radicee
drio i fossi a crén, bruscandoi, ortìge
pai doeori

o in medho ai s.ciatì co 'l sàc
pa 'e do gaine 'l vovét a noantri
'l sbatudin
.....
(che na bona olta, 'tel rebaltarle chee carèghe
te ciape l'idea de sentàrte
pensàr che anca tuo le chel dirito borghese
de riposàr
e se no proprio pièn inmanco un spigoeo)
Ma 'lora
cossa atu ciapà ti mare
(no ò 'lo stéss corajo mi ingo ni
no te 'o domande).

UN SCHERZHO

Co ti
ti fèmena ti mare
par fàrghine sugosi spigoeti
co'l cortèl
che in arte core torno-torno
a despoiàr dea scorzha
a naranzha
e te o fà su 'sto grun
'sto baeonet postizh
e parlandoghe su 'na recia te me o manda
('e man un nido, un zhestèl caldo
in ogni pass l'atenzhion
de un camerier in prova)

"Ciapa papà, magna" co'l riva

in tel me -de atòr- stupido stupór
tel me zogo cascarghe
ssita a lengùa se morsèga.

del to servu dai morti a Mòlo
lustrar scarpe
o del far netisia iei pà
co'l cortèl co 'l cui alt e vèrgeose
squasi de frodho
a sciopeti, grisoj, radicee
inc i fosei a cren, bruscudel, onighe
pai doeon

NE DISKI ZVON

Koje sarce ostane tam,
kjer se gre ta nuce brogi.
tam kier začne sonce sijat,

CHECCO

en je muer za podvrat,
Kjer ponoc' faci ročnig,
so zvezde padne na de.
O sarce ukon delec,
ki ti čejš leti naš zvon,
bod' večel en ti donas
ku vesel' je tudi on.
Mierni glas, hujni glas
riblo pride ar do rebe,
bod' veselo sacec moja,
bot se z manu v Benetci,

DIVI ZA GORO

8 gnoj ležitava venujeo
ol zemljivo
Najhujši sojina je
o tre dat
avb oni bo
tovarjeva
Tm ex zoto
nam ex zoto
teodanjski bojejo
bunrisa ali bljusca gav
korakom dva
Tm ex zoto
nam ex zoto
spodnji i bojejo

TAM ZA GORO

Bug je stvaru zemljico,
oj zemljico,
oj zemljico.
Zemljica rodila je
oj tre dve,
od tre dve.
Tam za goro,
tam za goro,
škorjančki pojejo.
Tarte dve rodile sta
oj grozda dva,
oj grozda dva.
Grozda dva napunila sta
kozarca dva,
kozarca dva.
Paršla sta pijanca dva
spraznila sta kozarca dva
kozarca dva.
Tam za goro,
tam za goro,
škorjančki pojejo.

NEDIŠKI ZVON

Moje sarce ostane tam,
kjer se gre ta mize bregi,
tam kjer začne sonce sijat,
tam v lepi Beneciji.

Kjer vse oku je zeleno
mier an je mier za pocivat.
Kjer ponoc' luči od his
so zvezde padle na tla.
O sarce takuo delec,
ki ti čujes tel naš zvon,

bod' vesel an ti donas,
ku vesel je tudi on.
Mierni glas, hišni glas
rahlo pride an do tebe,

bod' veselo sarce moje,

bos se z mano v Beneciji.

ŠTOPIENJO

Štopienjo za štopienjo
gor po dugi pot',
ostane zad za mano
moja hiša.

Štopienjo za štopienjo,
okù menè pogledam,
in videm mojo zemjo
se zgubja mierno.

Drevja, se zdi,
lietajo pruot menè,
potlè jih videm majhane,
se zgubajajo.
oj gruzda òva.

O zemjä, o vas, o bratri,
onam s. 35 žod
pustim vas an lohni
vič vas na bom videl,
muoram iti za ušafat
ki malega vič.

Stopienjo za stopienjo,
napri hodim še,
sonce vesokò sieje
se zdi de pozdravja.

Perja sada šumjo,
bi tiele radè poviedat:

Perja sada šumjo,
bi tiele radè poviedat:

predi preca, parjatel,
tle med nas

Ist te prosim, o moj Buog,
Se varnem lepa vas,
se varnem hribi zeleni,
bom poslušu se šum
od vode, ki se stieka,
med travo an robjeh
od moje vasi.
Ist te prosim, o moj Buog,
kár me varjem gor na diele,
zlo deice od moje nose,
varvi tudi moje ljudi.
An kár trudan ist se usafavaj,
obteci me ti pocaso,
z zeljama in s poslanci,
ist te prosim, o moj Buog,
O moj Buog, kár tu pastir,
doš se varzen, prosim te,
pibi v pamet vsem ljudem,
rabilo za vitemč veselja.

SUZA

Sonce jo v hribih sveti,
magla pa v dolini leži
v luhtu jo puoje škurjan
in fantič jo zvižga le sam
Ljubca jo vriska "Juhej",
kar marve pograbi naprej
in čaka, de se nardi nuoč,
de fanta objeme na muoč.
In kadar nuoč je paršla
dobila sta mlada se dva,
pod glasam sta se obljubila,
de nimar se bota ljubila.
Za fanta paršu je tist dan,
z valižo pobrau se je sam.
On milo pogleda v nebo,
okuole vse tiko je blo.
In fantič v sviet se j' pobrau,
de svoj družini jesti bo dau,
in ljubi s suzam obeču,
de hlieto nazaj bo paršu.
No ljeto je hitro letelo,
spet once je v hribeh sveti
v dolini je ležala magla,
padla na gobcu suza.

Perja sada šumijo,
bi hlele radě poviedem:

TE PROSIM, O MUOJ BUOG

Ist te prosim, o muoj Buog,
kadar zjutra me zbudis,
pokazaj mi zlo počaso
vse reči oku mene.

Pokazaj mi jih počaso,
da se sprime tu mene,
vsa dobrust, ki jo morem dat,
lepota in nadužnost.

Ist te prosim, o muoj Buog,
kár me varieš gor na diele,
zlo deleč od moje hiše,
varvi tudi moje ljudi.

An kár trudan ist se ustavem
obleči me ti počaso,
z željami in s pridnostjo,
ist te prosim, o muoj Buog.
O muoj Buog, kár tu pastjejo
dol se varžem, prosim te,
pihi v pamet visem ljudem,
rahlo àn vietrič veselja.

VERBAL

VIERMI

Viermi
kar si ti nardiu
nanucno nie blo.
Viermi
kar si ti zgradiu
nie padlo na tla.
Viermi
če usi gredo po svoji pot,
viermi,
če usi živio ku ponavad
viermi use to
nanucno nie blo.
Gledi
u nebo ponoc
vides
kar padajo zvezde
ki ostane med nami.
Viermi
ostaneš tudi ti
kadar
use zvezde ki
u nebo nieso vič
pa ostanejo.
Viermi
Ostaneš ti med nami
viermi
u nebo naj tvoj znak.

DOUBTOU M O MIZRIB NO

Viermi, ASNO JODA POBRIŠALA
obljubim pa tebe
viermi, v avnu zmenil
use kar smo se zmenil.
Viermi, VODARICHTA
pa se ne zgubi skan filo,
med nas polža-jezek
ostalo bo, zin na gnojo.
Delenje, kakor da ne bi znal do per sveti.
Laze, kot vloč na vodi.
Živi, kot podčn lonec.
Pise kot kovaski meh.
Spi, kot pes leče.
Trse se, kakor bi rožice sadili.
Pisi, kot kmečka nevesta.
Poje, kot crna ravnina.
Soszi, kot ale nova vrata.
Hodi, kakor babit zrib.
Gleda, kot Turek.
Cili, kakor kolminška le žmica.
Ponavlja, kot papiga.

VIERMI

Viermi
kot vodnik
ki vodi vodnik

VOLARIČ FEO IVO

Viermi
kor si ti zgradju
ime padi na tla.

Viermi
če usi greko po svoji pot,
viermi,
če usi živio ku ponavd
viermi use to
nanuco ne blo.

Gledi
u nebo po noč
vides
kar padajo zvezde
pustijo eno pot svetlobe
ki ostane med nami.

Vicimi
ostanes radi ti
kada
ose zvezde ki
u nebo nieso vic
pa ostanejo.

Viermi
Osteneš ti med nami
viermi
u nebo naj tvoj znak.

ŠTEVNIK

števi se mišljeno

ŠTEVNIK

iduši se mišljeno

ŠTEVNIK

zeti brem

ŠTEVNIK

od olatko

ŠTEVNIK

če usi greko po

ŠTEVNIK

viermi

ŠTEVNIK

če usi živio ku

ŠTEVNIK

viermi use to

ŠTEVNIK

nanuco ne blo.

ŠTEVNIK

Gledi

ŠTEVNIK

u nebo po noč

ŠTEVNIK

vides

ŠTEVNIK

kar padajo zvezde

ŠTEVNIK

pustijo eno pot svetlobe

ŠTEVNIK

ki ostane med nami.

ISTA VOST

SE PRAVOČASNO JO JE POBRISALA

KODA JE

Brani se, kakor svinja z mehom.
Pot se vleče, kot cigan belemu kruhu.
Dela z njim, kot ptiček na veji.
Molči, kakor da bi iz škafa illo.
Krade, kakor bi polža jezdil.
Oponaša, kot petelin na gnoju.
Dežuje, kakor da ne bi znal do pet steti.
Laze, kot siba na vodi.

Zivi, kot počen lonec.

Piše kot kovaski meh.

Spi, kot pes teče.

Trese se, kakor bi rožice sadil.

Pije, ko kmečka nevesta.

Poje, kot črna živila.

Sneži, kot tele nova vrata.

Hodi, kakor babiji zob.

Gleda, kot Turek.

Cvili, kakor tolminska bližnjica.

Ponavlja, kot papiga.

ŠTEVNIK

SE ZGODI

Zmrznil neko noč
zmrznil neko hudi
tako mrzlo noč

SPREHOD

Na mokre bose
noge se mi lepijo
drevesni listi

KAP

Usoda
vode
je
v
rokah
žejnih
ljudi
živali
&
rastlin

RICHTIG, *peper ab pi si stans illio*.
M*Wolfe*, *peper ab pi si stans illio*.
D*Derzis*, *peper ab pi si stans illio*.
B*Blum*, *peper ab pi si stans illio*.
P*Bei se Alte*, *peper ab pi si stans illio*.
D*Derzis*, *peper ab pi si stans illio*.
K*Knab*, *peper ab pi si stans illio*.
O*Oboesse*, *peper ab pi si stans illio*.
G*Gesang*, *peper ab pi si stans illio*.
R*Richtig*, *peper ab pi si stans illio*.
A*Ach*, *peper ab pi si stans illio*.

ISTA VRSTA

česa takega ni
kot je moje rojstvo:
družina, eno je umreti
samo zabrisana meja in ostra zarez
samo množica življenj
da jih prenašam

ko je vse umrlo
plamen ni
in tako sem hvaležno mrtev
za razumevanje in sodelovanje
v bitki dveh ptičev

ni bil po njih iste vrste
edino falos
za moza in krepko se bo treba potruditi
kajti z očmi ko me boste spravljali v grob.
rikoj ima naprej le spomine
očitovanje na tretanje
oblast je iz
sint resničnost
družba je razvedena, dobrodo

SE ZGODI

POKOLENJA

fant od fare si
od prednikov
nedolžni je zaprt
pričaz podobe hudobe
prijažnega mihaela
pojem in strmim
sodobnik sem in hitim zakaj hitim
zanamec in zanamec trgata
do neprebojnega zidu
noge in peruti
še živim bitjem jo
pričaz podobe hudobe
v srečanje mi prihaja znano
pribezialisce vklenjenih duš
vseh duš
dolžino časa merim
z umiranjem
ko so gladke vlažne stene
in temacne breze
vse bolj črne
breze

rekah
čejnih
ljudi
živali
&
rastlin

STA VRSAT

UDAREC

udarec je sedemnajsti
leven občut mimo glave mimo
duše v sredo notranjosti
vsebuje več laži kot smarti
vpliva na bivališče na položaj
na čustveno steno cloveka
v tej družbi
neizbrani in določeni
dali so mu jo ob rojstvu
krivega ga najdejo
obdajajoče mu pokvari
in obsodi
prihod na ta svet
ni bil po njegovi volji
edino falos je res njegov
za moža in pol
kajti z očmi ne vidi več po svoje
roke ima naprej in vnaprej
obsojene nā tresenje

oblast je laz
smrt resničnost
dreka je permanentno dovolj

HUDO KRATEK DIALOGEC

POVETRNJA
bog: ustvaril bom kozmos
čim od nare si lepi svet bom naredil
od prednika tu - kajle bo zemlja
nenožni se zapri zanesil bom ljudi
prikaz podobe živali rastline
prijačnega mihaljka kamenje ustvaril
pojem in strah krasno se bodo imeli
sodobnik nem in clovek si bo sam
znanec in zanamer pomagal kakor bo
do nepriljubnega videl in znal
nože in peruti vladala bo pravica
se živim obijem svoboda se bo sprehajala
prikaz podobe hravnina vedno in povsodi
v streljanje mi priča raj bo na zemljji
polbcaligice v letu na veke vekov amen
vseh dečki dol lucifer: dicer t a jo film
z umiranjem ne bus' videl!
ko vo gledk vlaže sene
in tematne oseze
vse bolj čme
brez

DURAGEC

ustvaril bom kozmos
lepi svet bom naredil
tu - kajle bo zemlja
zanesil bom ljudi
živali rastline
ustvaril an avliq
kamenje ustvaril
idarib ūt v
krasno se bodo imeli
clovek si bo sam
pomagal kakor bo
do oj um os lab
videl in znal
vladala bo pravica
svoboda se bo sprehajala
leži an bolnici
vedno in povsodi
ivogšn oq lid in
na zemljji
si sošl omitho
leq ni atom as
vseh dečki
lovi su imčo x njak
ne bus' videl!
osolecne en povečane
sai si izsalido
izomčen fura
bilec je bilač
prijemito vec pijem
zivali se ne plodijo
rsi bi videl kako
traktor prnika traktorko

KAKSNA ČAST ME JE DOLETALA

LAT DARMAT

Videl sen marxa s solzo v levem očesu
dvojna vrata ki se sama zapirajo.
Neizogibno
Hreščanje/ des espérants/.
Okruglo kot ustvarjanje zemljemercev.
Sklenjen obroc
Vsak navaden pis
me upeha
in razprši vse pihljače
ki so nekoč blesteli
Na jasnen nebū
in brez hajke gnejejo
posode za parfumirano vodo
in ročno mavo
prevec vesoljnega miru
kaj je gredovi nočej v vodo
bilte bruhajo rože venjbo
prijemito vec pijem
zivali se ne plodijo
rsi bi videl kako
traktor prnika traktorko

AMPAK TAKO POCENI JE TUDI NISEM ODNESEL.

kako si se učil materinega jezika
so me pospraševali
pa sem jim povedal
materinega jezika sem se učil
s svojim jezikom
in s svojimi glasilkami
materinega jezika sem se učil doma pri mami
materinega jezika sem se učil peš

ne vem če sem se učil materinega jezika
v predšolski dobi
ne vem če sem se učil materinega jezika
v osnovnosrednjesolski dobi

ne vem če se bom v načrtih za prihodnost
učil materinega jezika

RED ZEMELJSKI

predra koristnost popoldneva
v upognjenih hrbitih tesarjev
v izsušenih strugah hudočnikov
z dolgoletnimi odmetki odpadkov
to njih krvaveče popoldne
pričarano na trpečih kožah
psi se vedno gledajo v obed
z nedosegljivo otozniimi očmi
joj kako priskutna je pojedina
teh zemeljsko nelačnih ljudi
brezmađnih modelov
pobrsnjeni ostanki s krožnikov padajo
in silo pridobljene smetišne jame
in brez hajke gniijo

posode so parfumirano čiste
in noči imajo iz dneva v dan
preveč vesoljnega miru
kajti gozdovi nočejo več rasti
bilke bruhajo rože venijo
pijanci niso več pijani
živali se ne plodijo
rad bi videl kako
traktor potufka traktorko

NI BALADA

Oj mimo vseh planjav
oj mimo vseh dobrah
pa sem mi osejal vuku se
maternega jezika
in s svojim jezikom
in s svojimi glasilički
maternega jezika
ne vem da mi ne
odseva noč skoz noč
oj mimo vseh razbojnnikov

BALADA
sejem bil je živ
sejmarji docim mrtvi bili so
cez trupla korakajo
svoga v kri namakajo
nobene pesmi ne prehevajo
trupla čez njih grejo
nepozabno pesem pojo.

POGORIŠČE

lažna vrana
riti ne verjame
trudapoln trebuh
razparan
v jutranji
oktobrski megli
pa nas je veliko izpraznjenih
herojev
groza me je žrtev pravice

Morda bomo kdaj le
odgovredali se voljubje
neumnosti in prečednosti
SV. OBODA sta romar z svenci
in mošček s kragatijo
Nenadoma
se je 45-tega
pojavila svoboda
PODAJALI
so si jo iz
enih rok v druge
nekaj čudnih let
dokler ni spustila
že prej preluknjane duše
svobode ni
svoboda sama
ste le vi
kaj šele oni!?

KRAVOS MARKO

POSVEĆUJEM SVOLČAS

?
Bom res kdaj
zahteval izbris iz matične knjige
Bom res kdaj
zbral najnujnejše kar gre v tri žepe
Bom res kdaj
odvrgel med upnike in dediče
kar sem postavil med sebe
in lakoto bolezem nasiľje

Morda bom kdaj le
odpovedal gostoljubje
neumnosti in previdnosti
Ko bosta romar z zvonci
in norček s kraguljčki
potrkala na noja vrata
se bomo skupaj napotili
na pustno veselico
k farni cerkvici

VETER, GLASOVI

Kaj vse glasov sem preizkusil,
zdaj vendarle znam oponašati veter.
Blazeno veje iz mene njegov gozni mir.

Ne jazim se več v svojih slepih globinah,
zblizan s stvarmi
sežem do zadnjega lista v bukovi hosti.

Vršim prek površin, donim od
zemljiskih oblin, legam na tanke strune,
k spenjajo zrnje v zemlji
ko v prenapetem jutru klije

Vsak dih odmerja utrip, določa zven,
v brizgih priteka zvok,
v svojih šum, v slapovih grom.

Sele iz vsega tega kapne beseda.

TATIANA SELAHKO SR ZDCA

KROMPIR NA SRCU

Veliko poti si človek utre,
veliko stvari se spotoma zgodi,
velika dela počne, kdo veliko vidi.

Zvezdam pogleda pod krilo, mikrobom v oči,
bogovce norce spremiha k višjim ciljem,

Vse položaje ljubezni preizkusi, smešne in krute,
skroji si zastave vseh barv, žalne in zmagošlavne,

o pravdi zbere domoljube, cincarje in kosobrine.

Vse te stvari so že v malem prstu zgodovine.

vzorne, velike. Pa od tega se svet ne vrti,

svet ima drugačne kroglične ležaje.

Pod zemljo, na skrito, rase krompir,
siv, brez duha in prave oblike,
mozga vsakdanjo prst, čaka na svoj nastop.

Clovek poklekne in ga izgrebe, v ognju
ga pozlati. In že se vanj naseli hrustljiva slast
in nadzemski vonjava. V prgišču toplina.

Ah, domovina, rad bi ti rekel krompir.

ZAGRLJENA ŽALOSTINKA

Men nisem ti tožila, o gospod, ko so mi zgali dno, nate, nisem ti tožila o teži rok in zamahi rablja v telo. Nisem ti tožila nikdar poprej, bilo je pretežko. Isči me ti, kar je v meni po tebi res hrepeleno, tisto drobno in tisto sinje belo, ne more kar tako dahniti v zimski večer - preslo.

VELIKONOČNA NEDELJA

Tudi ti si prezivljal strašne trenutke sam, odlagal košček za koščkom, kri daroval. Močnejša je živa vera, močnejši so beli zvonovi od zla, ki ga zlo rodi. Ne sme tisto, kar je prislo,

da bi nas z lažnim nasmehom narazen spravilo, močnejše kot rdeča zemlja in bledomodro nebo.

PALETTI SLOVENSKE

PESEM ZA IRASEMO

Združiva smeh v ene same ustnice čeprav nauju zdaj deli osupljivost navpične zračne črte Pristavi se zame dišeči čaj kot tista tvoja plemena svojim mrtvim Zagugaj se z mano nocoj v višči mreži iz sanj v sobi kjer je vselej nagnjena nad akvarijem ocean Nikogar ki bi ti bil ali ne bil podoben več ne poznam

STANKI

(Pesem za lepotico)

Ko si pribezala v mesto
te je iz svojega narocja izpljunilo takoj,
dokler si se snezno cista,
ni te hotelo razmazati s seboj.
Zato ni bilo
pod vsem svodom srimim svilenum
mesta zate, dekle,
začarane gore so te skratom podale,
ki v globokih votlinah spe.
Morje je pisane
vtrnice prizgal,
preden ti je razpetlo sinje lase.
Ravnine so svojo belo bolečino
vse težje molcale,
ko so te videle z rožami, nemo, nazaj greda.

VELIKONOČNA NEDELJA

Tudi ti si prezivjal strašne učnulke sam,
odlagal kosek za kosekom,
kri daroval.
Močnejša je riva vera,
močnejši so beli zvonovi
od zla,
ki ga zlo redi.
Ne smi uči,
kar je prstla,

PE BANK OD NUVICE

AMAZON

ko njen, pred očmi

sinom im li ombu odles

bank od novice

...man svih

PALETTI SILVANA

nuvice urjajo na okroglo

...kaj očes tudi da

ne napisano

...kaj načas tudi

ta dota na novice

...kaj enom im li im temom

ki radi so si vizuale

...kaj enom im li im temom

po stareb tingra

...kaj enom im li im temom

ki razvajanje scen

...kaj enom im li im temom

...na koper, unutrica

...kaj enom im li im temom

bank napohale

...kaj enom im li im temom

ta oceno bit za te den

...kaj enom im li im temom

...moče bit za pokazan

...kaj enom im li im temom

...vogata je bila za novice

...kaj enom im li im temom

...ne n... plahot sa ni včima

...kaj enom im li im temom

...ni munca sa ni puchna

...kaj enom im li im temom

...ni berik ostane

...kaj enom im li im temom

...se spomamut na te novice

...kaj enom im li im temom

DUŠA MA

Pisan za lepotico

Kako čudno ti mi romonis
duša ma....

ko ti misliš, da ja ni vin.

Kako čujen tuož zih,
kako znan tuož téč,
kako vidin, tuož Duh.

pod vsem svetom dřinu svilénim

Kako čudno ti mi romonis

duša ma....

ko ti misliš, da ja ni vin.

Pred suncon se mi skriuaš,

pred judmin se mi diuaš,

pred mlù se mi priduaš.

Ravmne so svoje belo bledecino

Kako čudno ti mi romonis

duša ma....

ko ti misliš, da ja ni vin.

Kako čujen tuož zih,

kako znan tuož téč,

kako vidin, tuož Duh.

Tuož Duh, ki ni muš.

TE BANK OD NUVIČE

Kako men, pred očmi
te bank od nuviče,
ka te nun Fiorenó
nardil nu namulinal.
Rozice urijane na okroglo,
ime napisano.

Ta dota od nuviče,
ki radi so si višuale
po stareh timpa,
te rozajanske scere..
Usè lopo, úmurinica,
te bank napulnile.

To melo bit za te den
to melo bit za pokazat.
Bogata je bila ta nuviča.
Injen... plahut sa ni višiu
ne murin sa ni pardiuia.
Sam bank ostaje,
za se spomanut na to nuvičo.

WALT SINGIC

Walt Singic
in in budec
na na singic
na na singic
Ta den caseljov samu
zadnjedavnica nočno
na ne nječe
za pogoveti, tu si galic
Ta dobi žite spletajo
se, as na tem budec
Ma zo celjem nječe a
so na budec
so zelo dobre
za celo dugočasno

ZJEDNOV

No oči na dečko
in in budec
ki tina je na que
ne jazice
Celine Dion
se budičko
Maška, Žar
iglar, Asegle
ješi in in mediji
ki opere
Deli den en
boljnice...
uzivo operne

MALI SIRKIĆ

Mali sirkic,
tu ni punjce,
usò tuò žijost.
Tu den cantezem zamjè
nategneš tve nogice
nu se uprèš...
za pokazat, tuo glavico.
Tej den lipe gospoden,
se, za tuoj panék.
Ma ko cafarunciće s
so na panulice
je skore ora...
za den mugut, mukice.
prema mudi se mi prijuas.

ZIJOST 3 mi romancis
člana mati...
No okno ogano, na ven
na ti poti...
ki nima'ne dnè,
ne konca.
Černe since...
se prihajajo.
Maltra, juk,
igra, veselje,
tej tu ni megli
je obale...
Tej den sen
pojutre...
malo ostane.

TE BANK OD NACICE

Kako to je lopo, eline,
ki mi romancis
člana mati...
Na dalec ti snuaš, mi
gore priskočuuas.
Dobruto, zavižuuas.
Pod murjon... pouošiš,
po svetu... samo, potrošeš.
Od mlake od serca...
vzira pod vancor...
Sam, zna jubet od rožicu parih očen as
tu je glas od meh judi.

Bi je glas Rozajanskis
ke zadavet mi smiin,
zabi ni romancis
Mo Mati, za senk na mala...
da ja ec znej po svetu...
Zakoj bi je glas
od me duline...
od me zanj...
od me samem judi.

MISLIT RUDE LOPO LAK

Kako to je lopo, eline,
si mislit rude lopo.
Na dalec ti snuaš, mi
gore priskočuuas.
Dobruto, zavižuuas.
Pod murjon... pouošiš,
po svetu... samo, potrošeš.
Od mlake od serca...
vzira pod vancor...
Sam, zna jubet od rožicu parih očen as
tu je glas od meh judi.

Bi je glas Rozajanskis
ke zadavet mi smiin,
zabi ni romancis
Mo Mati, za senk na mala...
da ja ec znej po svetu...
Zakoj bi je glas
od me duline...
od me zanj...
od me samem judi.

BLUH IT LUDNE

BUH TI LUNEJ

Buh ti lunej za isì din,
Buh ti lunej usaki din,
Buh ti lunej za naš din.
Živet na tuo ime zalimer.

Buh ti lunej za naše sunce,
Buh ti lunej za naš kruh,
Buh ti lunej tveh gračjou
Buh ti lunej dubrute zalimer.

Buh ti lunej za našo zdraujo,
Buh ti lunej za našo žiujo,
Buh ti lunej za tuo luč.
Na naši duše žive zalimer.

Buh ti lunej za naš rot,
Buh ti lunej za naš kriš,
Buh ti lunej za usè naše jude.
Dejte paš na svetu zalimer.

Buh ti lunej Hespu Buh,
Buh ti lunej Hespu Buh,
Buh ti lunej usaki din.
Buh ti lunej, limer za usè.
Igra, veselje
tej tu ni megi
je oblačen
Tej deo sen
nojure ...
malo ostane.

MISLTI RUDE LOPO

Kojo si ti ožko
kojo ubri nizam je
znam je ti Šešek eš
šesumščak p. zov
šesumščak, otočki
šesumščak ... pojščim boj
šesumščak ... omrež
šesumščak ... pošček
Ma ko cafe

TE ROZAJANSKI GLAS

Tu ti rožinej duline,
položanà po Čaninon,
tej den vilažnje din,
se mi jasnijo lipe biside,
od nogà glasa.
Itù je glas, od me zamjè.

Od mlake od serca,
uzira pod suncon.
Serčne biside mu stuijo.
Sam, zna jubet od rožicou
nu na jasnimo, nebeske raciune.
Itù je glas od meh judì.

Itù je glas Rozajanski,
ke zadavet ni smin,
zabit ni morin.
Mo Mati, za šenk na mi dala,
da ja se znej po svetu,
da ja si makoj Rozajen.

Itù je glas Rozajanski,
ke od vište od sunca
skret ni morin...
Zakoj itù je glas
od me duline...
od me zamjè...
od meh sameh judì.

AM ALMA

ZEMJA MA

Ko usè muçi, zemja ma,
uènika, mati si.
Ti sama si me udilila.
Na usaki vreme, si me potehtala,
zakoj jarbul...
ka ti si tela podujet;
ma bit makoj zate,
od tabe, nu od twiga Duha.

Tve gore so den libren ogane,
za moret gledat, poznet
lepoto, uezanost od maha,
ka ti užet potroses
tu ti zibile, za tve jude.
Ki pujajo, se smijajo, jočajjo merjajo
tu ni risnostje od žiuostjè.

Traunikavi, putokave, usaka skala
ko na vilazej se pribudijo
nu žiuost pokazijo
to je zame, den same tuo klic.
Klic za mo dušo... da se zbudì.
Tej na mati, za roko me pijes
nu me jubes, ziz to uižo,
sama tis znaš...
za zbudet mo serce...
Da ja murej pet, živet samo,
samo ziz tabò, zemja ma

dime, na posejuej
molé ni na čjojo stat, ann
w Rezije przejajo
Kej fabrike
i muknje te
muknje
KATIA QUAGLIA
vode ziz miel do kaka
za mta. To fresh lade
talete, na smi lejčia dehje
uzume. Pua perej acc
teozio am rihce ic
cakaju, skrijejus
ejoj an lepo u se zna soj pod opicjan in ed
o prahajes cene je pobez
a mleč ni na čjojo stat u. Priol,
o prajajo orew Rezije -
ura tabi' se kazet, na kantek.
leder. Farcerne za
on proj ja, ko lipu n
uldijo
Kebu gres u da" Taper
Centro ustajet, nu usi
rozajansku zenojo praljet;
use pencejuc tankuwes
nucipace skontentauces.
a mile vessla naręjes
skoj vna da vset tu
rasket, na luw Rezije u ostajet.
IorIT U
leset, na cago

JUŠĆIME

Jušćime tuw te dole zornöde
tuw užüme, ko sni ti se
sinkuwa tačis hore
ano viter
mres ti dila čiot nuw këste.
Jušćime.
Dej na krej sni ke
merzla, na dirši erko zemjo,
naša mate. Jušćime,
tuw pinsirje od usaka
otroka, tuw te vesale kolerje
ke ni narejajo bojë lipe snë
od ne sciarë,
tuw arkute ke
sinkuen usakamo mušo
perlitno.
Si isdë. Na stu me jusket
dalec, mo jušćime...
Ono rozjo jo nalazeš posot.

KEBAJ GREŠ UODA?

Kebaj greš uoda? U'Friol
na stu tet. To je erko
talete, nu erko

tazüme, nu puše muej.
Pa molè ni na čejo stat, anu
orew Rezije prajajo
stat. Kej fabrike
ano mokinje te
čakajo u'Friol.

Kebaj greš uoda? Ostej
isde ziz mle. Bos tikala
za mlu. To fresk isde
talete, nu sni te ēje dobrē
tazüme. Fun penčaje to
ledajo anu ribice te
čakajo, skrūte tapod
penče anu lepo ti se smijajo
ko prahajes čenče je pobret.
Pa molè ni na čejo stat u' Friol,
ano prajajo orew Rezije,
tapra tabè se kazet, nu kurieus,
te ledet. Fun cierne za
umon prajajo, ko lipo ni
te vüdijo.

Kebaj greš uoda? Taper
Čanūno ustaješ, nu usđ
rozajansko zemijo prahaješ;
usè penćjace tankuweš, ano
utićjace skontantaušeš.

Pa mle vesala nareješ
zakoj vin da spet tu
prajes, nu tuw Rezije ti ostaješ.

TUCICA MOJCA

Ni te pujajo, ni te klüčajo
ni te püšajo. Otrocē
ano ti stare ni te šlatajo. Brawje
ano človeke ni rade te
spejajo. Či si ti?
Den romave kotol, den
prave amük, be den ke šaste
kej nareja? Na
tučica, na moja lipa
tučica. Ziz ne lipe
okaca, ziz dno
mojo boćico, ziz
den dole repocec, ziz
dne jasne uaca, ziz den tinkē
laseč. Ziz den
valüke srce ke rade
šlepie sanes, ke rüde
mü poslušamo.

TIK TIK TIK

Tik, tik, tik
to lüje. Tik, tik
se čuje. Tik, tik
od me čjonibe, ziz
očjono oknē ja čjujen.
Tik, tik, tik
to lüje. Tik, tik

se čuje. Tik, tik
pa zemija čaka da
uoda jo taknuj, nu
travico na umuj.

Tik, tik, tik
to lüje. Tik, tik
se čuje. Tik, tik
pa braučičje se
skrūvajo, nu čakajo
to se pranej, za depe
tet jo pet.

Tik, tik, tik
to lüje. Tik, tik
se čuje. Tik, tik
to puje ano usanot
to dila; braučičje tuw
osdè, jude tuw hüse.

Kej ja sčje pošlušen.

Tik, tik, tik
to lüje. Tik, tik
se čuje. Tik, tik
sčje nümäjo
pa ja oknē čjon začjat
nu pet na bon čula vec.
Ne sčje. Men uejo
pošlušet sčje nin
kej. Tik, tik,
to lüje. Tik, tik
se čuje.

Tik, tik, tik...

ZAKOJ SCARUČA

ZAKOJ ŠĆIARUCA

Šćiaruca, barajme zakoj
suncе ustaje pojture, ano
zakoj a gre spat zvečjara.
Barajme zakoj
tuw unočje dne moje
lučice, tuw unebe
ledajo, ano pojutre usanuwajo.
Šćiaruca, barajme zakoj
tucicę zečjeć ji trawo ano
tucicę lisica ji zečjca.
Barajme zakoj ti si
mojo na moja ano ja si na
den di valika. Mo na stu
tine ja me baret zakoj ja si
laseč. bila ano men jume človek
vallike ano ti si černa ano
čleprie meš jume 'braw'.
Šćiaruca, na stu
me baret zakoj ja men
živet ano ti meš umrit.
Na stu me baret, šćiaruca
zakoj jude te ubiūwajo, nu
rade slabo ti dilajo.
to lüje. Tik, tik
te cuje. Tik, tik
od me čjoniče, ziz
očjono očně ja čjujen.
Tik, tik, tik
to lüje. Tik, tik

GIOVANI POETI DI “USMIS”

PAOLO COCEANCIG

MAX MAURO

FEDERICO TAVAN

MAURIZIO MATIUZZA

ALESSANDRO MONTELLO

CLARA DAI CHIVELOS

CJANT RAVOJANT SALVADI'

(PAOLO COCEANCI)

Cui voi fûr
tor di chê barcje
che sul zelst
somee un butul
su un cuarp di viele lade...
nus ejalin lôr
e noatris parin jessi pôc o nuie
cuant che tu tachis a zigâ
stin jù! stin jù!
platâsi
eco chel ch'a podaressin fâ
platâsi prime ch'a rivedin cà
in chiste tiare frescjé di papavars
om masse salvadiât par preâ
e cumò ch'o sin dorme cjar muarte
cence nissun agnul
che nus fâs sunadis parsore
ricuardistu ancjemò
i temps dai luiars, da ùe
e dai puins siarâts?

Nâ stu mo baret, sciarica
zaxoj jude se abûwajo, nu
rue slabo u dilajo.

CERCLIS

(PAOLO COCEANCIG)

Inta lis jarbis
tocs di len
e gotis di lagrime induride,
crots i cuarps...
par cressi a jè dolze
ancje le disgrazie
mi cjati voltâ
il gno ricuart di lari

(MAX MAURO)

I soi blanc
I soi neri
No i crot
No soi nuie
di ce ch'i jot
forsì ce ke tu jodis tu.
Di me.

(MAX MAURO)

Mi dis di no rindimi
a chiste condizion
mi dis
e mi crôt
Ma di me reste
nome la peraule

I GNO VUOE

(FEDERICO TAVAN)

I gno vuoe
i n'an cambiât colour
e me alce e me alce
e me alce
jo al temp lu muart
e noamis padin pessi pôc o muic
cuani che m'inchia a ried

BELSOUL CUL TIMP

(FEDERICO TAVAN)

Me iscrif ad Arcadia
n'ai nua da sventolâ
e sei picelles furnies studipes
ve scjampé
in miec li gjambutes
po
i colarân sunadia parore
monz aduòs.
Fetes
de sorele
su la neif.
E tramonte content

imbiuon
a ciprè condision
ut qia
e un coto
Mig di nec lassie
noume is beause

(MAURIZIO MATIUZZA)

Prât di veris
pestâts cul martiel
fracâts in trucos
ajar fret, di Triest,
ch'a ju jeve
e m'ai sburte tai voi

UNVIAR

(MAURIZIO MATIUZZA)

Fumate pai canai
a gotis sui poi
Domenie matine, cence telefono
cence peraulis par me
moderno ch'al sude dai veris
ch'al mene indenat
une buse tal aiar, di cocai
direzion Sud-West

(ALESSANDRO MONTELLO)

E, cumò, vueit:
Dome aiar
ator,
tant aiar
di scjafoiasi,
cence fiat.
E, vulint,
cence serciati.
Vulint.
... cence fiat.

Volarès
cola
drenti di me
e ejatâ
che li nuie
ch' al é
in font
miôr al cunfuarte
dal infinit
rumôr
dal vivi
di sore.

(ALESSANDRO MONTELLO)

(ALESSANDRO MONTELLO)

(CLARA DAI CHIVELOS)

LICOF DI GNOVIS ETIS

Sanc imbastit
cun cjavaei e tiare
vissiis da reson
imbiliadis di pâs
servizi di reòn
par religions e parons

sburt. tal cjâf milions di fotons
ch'e sgripiin cul scur da memorie

sgrisul. latoèz radioatìf
par chei cho no son ta Storie

licōf di gnovis etis

...
(realtats di spiei
fentis dai cuarps
vueits inovai
di un timp)

MIDAL DA MATEAT

Dibò sì
Cussì al tache
il troi da metatà
o ai di jessi
plui di un
e no varai
bisugne di altris
o ai bisugne
di altris
e
o sarai jo
chist sfusi
chist fòc
il miò cuarp
e robin
Volando a le metatà
cola sinis e olmis
ta memorie
dal teritori
che li impussibil
ch' al trussâ
in font russâ
môr a raspâ
dal infi un lamp
rumo e torné le
le voie
di sparâ

(ALESSANDRO MONTELLO)

(CLARA DAI CHIVEL)

l'occhio di gnoas ellis
Same impasse
cun clivon e tress
sarellis ab lezou
nón ib lezou
un'assiglion e lezou
parl. far celi mison ib foliou
do e sbalzun cui car ab mison
alessandro montello
una gafa qdo on non si s'acq
allo rivotog ib l'occh

al scjampe

o o BARÈT
chel frament
di temp
cun lusignis
strizzosis
tal vás
stralusint
di svolandis
formis falsis
- o sbalgji
o soi sigur
ch'o sbalgji-
budist
dadaist
cyberpunk
furlan arùt
bastart
se tu rivarâs
a passâ
chel midâl
no tu sarâs pì tu
ancje tu
plui un altri.

MIDAL DA MATEAT

Cussi al tache

Il coi da manetat

o ai di jess

e no tache

Disugne di abris

o al bisugne

di alzata

e

O serai jo

chist stosi

chisi fòc

u muo cuac

e robin

a le matches

sticke e omis

la memorie

dal terciere

l'impussid

trussà

rossà

raspà

un lamp

e forme la

la voie

di speri

CHIABUDINI LUCIANO

GREMÔ U-BARÈT

D'istinto discende il carretto
le strade segnate dai padri
che irradiano nella pianura.

Porta "obiaki" di lucida buccia,
"Seuke" fragranti d'un rosso

che solo la brina
sa far splendere tanto.

"Milus e ciastinis par blave"

Ripete il ragazzo la frase imparata

e il baratto

sono chicchi e panocchie d'oro.

Le mele discesero al piano
con gerle su spalle ricurve;
la mano di tenere dita
che porge castagne
reca ancora le spine dei ricci:
il sorriso pietoso e gentile
della gente che accorre.

TOK-KANNA

TONKANJE

Pe-čen
pe-čen
pe-čen ka-štron
Ana Jakob pantalon
če nie inguria bo mulon
že kada ji biu svet Anton
je bujoš skala ku madon
Pa tan u Brišč bo svet
nu gani se si kasan
oznanjuje
se na čuje
premukuje
prase krule
nie čebole
krava bule
nie ne cule
dvie pugače
kje so hlače
triesk še mačče
kode skače.
Smo posiekli use trave
lož no grepo na kopo.
Ti si nucala medle
nieman cajta iti po nie.
Uoda ugreje
dvie pasteje
stjer kandreje
še dvie veje

que être dans une situation de
sauvegarde pourraient être
évitées grâce à l'application
d'un programme de prévention
et de réduction des risques.
Le programme de prévention
et de réduction des risques
est un processus continu qui
implique la participation de
tous les acteurs impliqués dans
la sécurité et la santé au travail.
Il vise à identifier les risques
potentiels et à mettre en place
des mesures pour les réduire
ou les éliminer complètement.
Le programme de prévention
et de réduction des risques
est basé sur une approche
intégrée qui prend en compte
tous les aspects de la sécurité
et de la santé au travail, y compris
les conditions de travail, les
processus de production, les
matériaux utilisés et les personnes
qui travaillent.

tri kompieri
natopieri
le nabieri
piguride
duo via al pride
 učera j' sieru
 bon nabieru.
Bieš buh hitro san te jau
ma se zveče novičau
tisto jinico san predau.
Mu j' velila dol bukau
Kuo partiaha taz Varha
na bo z liepa še daža.
Tako sonce
use tu lonce
še no malo
bo končalo
počivale
gor na skale.
 Ano Jekon Pantalo

Ana Jakop Pantalon
če nie inguria bo mulon
še no litro bo za lon.

NEVARNA LJUBEZAN

Te stari so me pravli de
- Nastujace mai zabit
de ta par dni družin samuo
dan sin se ima zenit,
 de premoženje ostane ku
 te renci so pustil
 se muoře spopivedati
 močnou so partardil.
Tan u cierkvi so me pravli pa
de Adamova žena
z no japroku ga 'j pohujšala
de uon z nebes sta šla.
 Mozje okual me pravejo
 (magar takuo de ne)
 nevarna je ljubezan
 nevarme so žene.
Pošlušu san an bugu kar
so pravli tij iudje
pa sa doma kar gren spat
me zebejo noge.
 Te stari so u Nebesa šli,
 za njim muoja mlađost,
 te druz so snjedli use bed
 mene je ostala kuost.
An liep namian me je paršu:
na bon nikdar parpit,
saj niesan lih takua prestar,
bon gledu se oženit:

URA POZNEGA POPOLDNEVA
(kakšno nemirno srce bije v tvojem kovinskem grlu)

Vem, kakšno čakanje me čaka,
trpet rožnega lesa
in odmakajoča trdnost planeta Zemlja,
odgovori mi, odgovori,
četudi te sprašujem brez glasu,
niti mrmranja ni v utripajočem naročju.
Čakanje je školjka v školjki,
ki čuva ves ocean,
ura poznega popoldneva
zadržuječe odsavlja dan.

Mojte oči so ne pravejo
(magar tukus de ne)
nevaram se ljubezen
novinarje zemlje
Posluša san an bugri kar
so pravil i hude
ja so doma kar grem spati
vse zdržajo noče.
Te stari so u Nebesa si,
za njim muoja mladnost,
je dnuz so snjedli use bedro
meni je ostala kaos...
An lisp namen me je parto
na bon nikdar parpii,
saj nesem lih takna prestar,
bon gledu se čenit.

Te mladi pa se hvalejo
de okual nie vič devic,
takua san se parsegu de
ostanem nimar stric.

DAJMI ROČICO

Otroci tu miese zaparti tu his
na uživajo sonca: po luhtu j' kadiš;
muoj puobič me upraša: "Ti tata kje s'biu,
povejme kuo j'bluo tuk ti s se rodju."

Dajmi ročico, pujdi za mano
puj, te pokažen narljeusi sviet.
Dajmi ročico, pujdi za mano
Puj te pokažen kje je nas duom.

Tu his nis prestora, ziduovi tamijo,
še urata odparte na nič odprejo.
Domače dežele, domače vasi
boš videu, kuo zdravo
tam gor se živi!

Dajmi ročico, pujdi za mano
puj te pokažen narljeusi sviet,
hosti zelene, traunike armene,
dajmi ročico, gremo damu...

PRIMAVERA A CICIGOLIS

Specchia la "Roiza" fiori di pero,
- Scink, scink - insiste il fringuello
frullando fra vimini torti,
tra gocce di tralci.
Bruciano foglie e sterpi
su are di ciottoli
che vanghe e inverni
ammucchiano al bordo del campo.
Tiepido il vento
muove solo petali;
passa tra secche foglie di ulivo
che cera e fede
fissano in croci propizie
al palo che regge, robusto,
il breve filare di vite.

SMO USIAL'

Pred nami se zdjušajo
ardeči razori.
Upimo lopato,
snamimo klubuk,
pousode počitno
že odmeva pudan;

"Angel Gaspudou"

je oznanu Mariji.."

Na zmarvane grepe,
na senje zakrito
rahlo rosi
naša molitu.

MAJNICA

Tan gor na varhu Rodeža
dva pušjaca bon ubrau
kar pojden gledat ljubico
u saboto gor na Kau.

Ostanej me suzice
če me porče de ne,
aspihnejo se kukovce
če uokance me odpre.

ROŽNI MIESAC

Tri rože par sarcu
je imiela čeca.
To parvo na utar
j' Mariji nesla.
To drugo je mami
u naruče ložla.
Ta treča, ta treča
al pade z okna?

OJCINCA

Duga precesija
od gorskih vaščin
žegnavat na faro nesmo
ku pušo čez rame
ojko u snopičah.
Oh miladi,
ki vas uvozejo u šuolo
du Podutano
an du Špietar
al ne čujeta odmeva
nase piesmi vesele
našega vriska
nase himne goreče?
Use znata
od Pulčinele an Nerona.
Guorta po slovensko
tuk po skriuš se gre
cigareto kădit.
Use tiho
use mirno je.
Na kor nosit ojke
ku pušo čez rame
use mirno je.
Ojko j'parnesu
tu piku
sakù.
Pomimo labuk,
čude počimo
že odmeva pudam;
"Angel Gaspodu"

ANZILE

Strente te glace
plantade tōr dal clap,
la nestre tristerie
no ti à lasade la
a pogni ancemò i ûs
tal to gran mar cijalt
verde anzile.
Dal Lusinz 'e Tôr,
de Tôr al Nadison,
spetant la plene
tu ses vignude cassù
par muri,
come nò,
nasus tal clip des monts,
studâs ad un ad un tal mont glačat
e nissune plene
nos ripuarte in sít.

RONI MIESAC

Tu leže bar zaseba
je imprese cecis
Tu brzava an aer
j. Marlij cecis
Tu dnuog je manji
a nuanze tozi
Ta neček, ta neček
in bape x opeva

KADUO POZABE?

Tuoje miline, nebesnine oči
farbane u Rieki, Nedž al u Šoći
ki u sebe skrivač' neznane moći
kaduo pozabe in tuoj obraz otroci?
Zadeu si naše težave, don Rino
zadru si bandiero de ostane živuo
kar na smie umriet. Si meu trošt na mladino,
podpuora odresenja, rodno testuo.
Beka se ulekne pa ti nies biu beka.
Drien zlomjen iz rane bielo kri toče,
delji se in razlijja, duhouna rieka,
slovensko besiedo po suoji pot moče.

In se, svetijo, med našim "svečeniku"
tuoje mile oči, oči martarniku.
od Pulecza ali vodice, anom teb qilo lat avan
Quona po slovensko jazig mom lat nu ha nu ha vaban
nak po skrus se gre

TORRE

Bianco orizzonte
che indicavi da Castelmonte
al pellegrino fanciullo
confini di terre feconde,
di gialle pannocchie.
Ti é grato l'adulto
che ritrova da te racchiuso,
scrigno di pietre,
il mondo ed il tempo lasciati.